

Thời sự Thế giới
Chủ đề: Xã hội
Tác giả: John Vu

Chuyện chưa từng kể của GS John Vu

Lời giới thiệu: Giáo Sư John Vu, bút hiệu Nguyễn Phong, là một nhà khoa học nổi tiếng nước Mỹ thuộc trong Top 10 những người sáng tạo nhất thế giới, đứng đầu là Bill Gates và Steve Jobs. Câu chuyện độc đáo, sâu sắc và góc nhìn thông thái của GS John Vu này về cuộc trò chuyện thú vị với Bill W. Gates, khi họ đi giảng ở hai quốc gia lớn Châu Á.

Sau khi rời chức vice president của Boeing, GS John Vu hiện là viện trưởng Viện Công Nghệ Sinh Học tại trường đại học Carnegie Mellon, là dịch giả/tác giả bộ sách Hành Trình về Phương Đông, Đường Mây Qua Xứ Tuyết, Ngọc Sáng Hoa Sen, Trên Đỉnh Tuyết Sơn... và cuốn mới nhất 2016 là Khởi Hành. (lou bowie)

Hè năm ngoái tôi đã đi dạy với Bill G và học được rất nhiều qua kinh nghiệm của người giám đốc điều hành doanh nghiệp này. Khi đi qua nhiều nước, chúng tôi thường xếp hàng ở phi trường. Bill quan sát: “Ông có thể thấy ở một số nước, mọi người chờ đợi kiên nhẫn cho đến lượt họ nhưng ở một số các nước khác, người ta lại thường chen lấn xô đẩy. Mua vé là đều được xếp chỗ trên máy bay rồi, vậy sao họ phải xô đẩy người khác? Dường như là giáo dục của xứ họ thiếu đào tạo phép xã giao và sự tự trọng.

Nước này (1) vẫn muốn trở thành quốc gia lãnh đạo thế giới nhưng cứ nhìn vào dân chúng xô bồ, hỗn loạn, chen lấn và thiếu tự trọng như thế này thì còn lâu họ mới lấy được sự kính trọng của các quốc gia khác. Họ có thể có sức mạnh kinh tế nhưng muốn đi xa hơn thì còn lâu lắm vì kinh tế là một chuyện nhưng ‘dân trí’ lại là một chuyện khác. Không phải to tát, lớn lao là quan trọng nhưng thường những điều nhỏ bé xác định ra hệ thống giáo dục của xứ họ tốt như thế nào. Chính hành vi của những người dân xứ đó xác định ra rằng liệu nước đó có là ‘**Đẳng Cấp Thế Giới**’ (World Class) hay không? Một con heo có thể thoa son nhồi phấn nhưng nó vẫn là một con heo, phải không?”

Khi rời khỏi nước này, Bill kết luận: “Quốc gia này còn phải học nhiều vì không có hệ thống dịch vụ tốt ở đây. Cả nước đang hội tụ vào phát triển sản phẩm để xuất cảng tối đa nhưng họ sẽ không đi xa được nữa. Họ có thể hiểu kinh doanh sản phẩm nhưng không hiểu kinh doanh con người.

Toàn thể nền kinh tế là về xây dựng thật nhiều cơ xưởng, sao chép mọi thứ và xây dựng nhiều sản phẩm giá rẻ nhưng không cần phẩm chất cao, nghĩa là họ không nghĩ gì đến khách hàng mà chỉ nghĩ đến quyền lợi của họ. Họ muốn xây dựng mọi thứ, sản phẩm lớn, sản phẩm nhỏ nhưng họ sẽ không bao giờ thành công vì không hiểu nhu cầu của khách hàng; họ không có ý tưởng nào về sự thỏa mãn của khách hàng.

Từ người quản lý khách sạn tới nhân viên phục vụ nhà hàng, từ viên chức cao cấp tới nhân công mức thấp, tất cả họ đều hành động y hệt như nhau, cứ vội vàng làm gì đó cho nhanh chóng mà không suy nghĩ. Chúng ta đã đi tìm hiểu rất nhiều cơ xưởng và nếu chú ý, ông sẽ thấy rằng phần lớn các cơ xưởng đều có giám thị người ngoại quốc và phần lớn các công ty đều có người giao dịch ngoại quốc bởi vì người của họ không thể làm điều đó. Đó là làm kinh doanh ‘nửa đường,’ sản phẩm không thể thành công nếu không có dịch vụ, và chính dịch vụ mới đem khách hàng trở lại.”

Một ngày ở Đại Hàn, chúng tôi đi lầm đường cách xa chỗ khách sạn của chúng tôi vài dặm phố. Trời tối khi chúng tôi hỏi đường nhưng không mấy ai nói được tiếng Anh.

Cuối cùng một anh sinh viên đi tới, anh chỉ cho chúng tôi hướng đi tới khách sạn nhưng ngần ngại: “*Đẽ bị lạc lắm vì có vài chỗ rẽ phải và rẽ trái... và bây giờ đã khuya rồi nên rất khó đi khi trời tối, các ông có thể bị lạc lần nữa.*” Thế là anh ta đề nghị đi cùng chúng tôi tới khách sạn để chắc rằng chúng tôi sẽ không bị lạc nữa. Chúng tôi bước đi khoảng mười lăm phút tới khách sạn. Khi chúng tôi cảm ơn người sinh viên, Bill đề nghị anh ta ăn tối với chúng tôi nhưng anh từ chối vì cần về nhà. Lúc đó chúng tôi thấy rằng anh ta phải đi ngược lại và trở lại chỗ chúng tôi bị lạc.

Việc là một thanh niên sẵn lòng giúp người lạ cho dù phải đi ngược lại trong đêm tối đã gây xúc động cho cả hai chúng tôi. Bill bảo tôi: “*Khi một thanh niên của một quốc gia hành động như vậy, nước đó có tương lai. Quốc gia đó có ‘**Đẳng Cấp Thế Giới (World Class)**.’*”

Theo Bill: “*“**Đẳng Cấp Thế Giới**” không phải là nền kinh tế mạnh hay có bao nhiêu triệu phú hoặc tỷ phú, bao nhiêu đại học, nhà chuyên môn... mà đẳng cấp thế giới là về cách công dân xử đó hành động ra sao.*”

JohnVu

(1) Quốc gia nói bên trên là Trung Cộng. Buồn thay nước Việt Nam cũng copy [sao y bản chính] giống y chang như vậy!

Nguồn: Internet eMail by Uyên Thúy Lâm chuyển

Đăng ngày Thứ Hai, March 26, 2018
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQT/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH